

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ

Διευθυντής Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Χαριτίου Τρικούπη 22α.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἐτησίᾳ προπληρωτέα

Ἀπανταχοῦ δο.—φρ. . . . 12

Ἐκαστον τεῦχος τιμᾶται I δραχμῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Νυξ Χριστουγέννων, ὑπὸ Δ. Ι. Καλογεροπούλου.
Αἱ Ἰουστέφανοι, ὑπὸ Ντώκκετ Φέριμαν.
Σκέψεις.
Τὰ μάτια σου, ὑπὸ Κλεαρέτης Δίπλα.
Ἐπιστολαὶ ἐκ Βενετίας, ὑπὸ Ζόφου.
Ὁ Βάγνερ καὶ ἡ Ἑλλην. τέχνη.
Πέραν τῆς θλίψεως, ὑπὸ Εἰρήνης Δημητριοπούλου.
Ὁ Τολστόη καὶ ἡ κριτικῆ.
Ἐπὶ τὰς γυναῖκας (τέλος), ὑπὸ Λέοντος Τολστόη.
(Μετάφρασις Π. Παραγοπούλου).
Ὁ Παρθενώνας, ὑπὸ Ναπ. Λαπαθιώτη.
Βυζαντιναὶ διαλέξεις.
Ποικίλη σελίς. (Λεπτομερὴς λογαριασμός.—Ράπτρια μνηστοριογράφος.—Ἐκδίκησις ζωγράφου.)
Τὸ τραγοῦδι τῶν καλαμιῶν. Ποίημα Λενάου.
(Μετάφρασις Μαρ. Σιγούρου).
Γράμματα καὶ τέχνη.
Ἐπιστολὴ, ὑπὸ Π. Σινοδινού.
Προεπεριίδες «Πινακοθήκης».

ΕΙΚΟΝΕΣ

- Χριστούγεννα, ὑπὸ J. Knorr. (Ἐκτὸς κειμένου.)
Ὁ ὕμνος τῶν Χριστουγέννων.
Σφιγξ, ὑπὸ Θ. Θωμοπούλου.
Ἡ κόρη μὲ πᾶ ἄνθη, ὑπὸ E. Bisson.
Ἑλένη Στυλιανίδου, ὦ; Ἰουλιέττα.
Μαρία Γκαλθάνου.
Κυπαρίσσια, ὑπὸ Β. Μποκατσιάμπη.
Ρενὲ Παρνῦ.
Ρεμβασμός, ὑπὸ Debilllemarh-Charlon.
Τὸ νεογέννητον, ὑπὸ Eug. Boulet.
Λουδοβίκος φόν Λέφες.
Μάρθα Καστριώτου.
Προσωπογραφία Ν. Καλογεροπούλου, ὑπὸ Σ. Βικαίου.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Συνδρομητῆ Κ. Π. Σύρον.—Ἡ ὁμιλία τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πινακοθήκης» περὶ τῶν σημερινῶν αἰθουσῶν ἐδῆμοσιεύθη σχεδὸν ὁλόκληρος εἰς τὸ «Κράνος» τῆς 21 Νοεμβρίου.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΙΑΤΑ

Ἐν Κερκύρα ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Μαρμαρᾶ ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ εἰς τὴν θέσιν Νερατζύρα, ἀνεκαλύφθησαν δὲ διάφορα πλάστια μαρμαρίνα καὶ ἀγάλματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα.

Ὁ ἐπιμελητὴς ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον πίστωσιν ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰς ἀνασκαφάς.

*

Κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα διαγωνισμόν διὰ τρεῖς θέσεις ἐφόρων ἀρχαιοτήτων ἐπέτυχον οἱ κ. κ. Φ. Βερσάκης, Ν. Παπαδάκης καὶ Ν. Κυπαρίσσης.

*

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος Βυζαντινοῦ διωρίσθη τμηματάρχης τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργεῖου τῆς Παιδείας ὁ κ. Β. Λεονάρδος, ἐφορος τοῦ ἐπιγραφικοῦ μουσεῖου.

*

Ὁ ἐν Μερσίνη εὐρισκόμενος ἀρχαιολόγος κ. Γκότθβαλδ ἔγραψε μονογραφίαν ἀρχαιολογικὴν, ἀναγομένην εἰς τὰ τεῖχη, ἅτινα εἶλον ἐγείρει ἐπὶ τῆς ἐποχῆς, καὶ ἦν διετέλου κύριαι τοῦ Γαλατᾶ οἱ Γενουήσιοι.

Ὁ κ. Γκότθβαλδ διὰ τῆς μονογραφίας ταύτης ἐκθέτει λεπτομερῶς τὰ τῶν ἐπιγραφῶν, αἵτινες ἐκόσμου τὰ τεῖχη τοῦ Γαλατᾶ, ἀναφέρει τὴν ἀνεύρεσιν μιᾶς νέας, ἴσως τῆς τελευταίας ἐπιγραφῆς, ἄνωθεν τῆς ὁποίας ὑπάρχει ὁ θυρεὸς τοῦ δουάστου Δόρια.

Ἡ ἐπιγραφή εὐρέθη πρὸς τὸ μέρος τοῦ νέου τεμένους Καρακιοῦ, ὅπισθεν τοῦ ὁποιοῦ εἰς ἓν ὀπμοεινῶριον τῶν τευχῶν Γαλατᾶ ὑπῆργεν ἐντετειχισμένη τετράγωνος πλάξ, ἡ ὁποία παρ' ὅλα τὰ ἐπανειληγμένα ἐπιχρίσματα, παρουσίαζε λαξευτὸν τινα διάκοσμον. Ὁ κ. Γκότθβαλδ ἐκαθάρισε τὴν πλάκα καὶ ἀπεκαλύφθη ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή λατινιστί.

Ἀτὸ τεῖχος τοῦτο κατεσκευάσθη τῷ 1418 ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς διοικήσεως τοῦ αὐθέντου Θαδεσίου Δόρια. Τῆς ἐπιγραφῆς προηγείται καὶ ἔπεται σταυρὸς, ὅστις ἦτο καὶ ὁ θυρεὸς τῶν Γενουησίων. Ἐτέρα πλάξ ἀναθηματικὴ ὑπάρχει πρὸς τὸ Ἀζάπ Καποῦ, ἀλλ' ἀνεπιγραφῆς, ἀνήκει δὲ αὕτη, ὡς ἐκ τῶν θυρεῶν ἐξάγεται, εἰς τὰς οἰκογενεῖας Μερδρούδ καὶ Δόρια.

*

Ἐν Ν. Φαλήρῳ εὐρέθη τάφος Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς. Παρ' αὐτῷ δὲ βᾶθρον ὀρίνον περὶ οὗ εἰκάζεται ὅτι ἐβάσταζεν ἀνδριάντα.

*

Δύο ἀρχαιολογικαὶ ἀνακαλύψεις ἐγένοντο συγχρόνως εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἡ πρώτη εἶνε ἡ ἀνεύρεσις ἐν Πομπηίᾳ ἀπολιθωμένου πτώματος γυναικὸς φερομένης κοσμητικὰ μεγίστης ἀξίας, βραχιόλια, ἀλύσεις, ἐν θαυμάσιον περιδέριον, καὶ δύο ἐνώτια ὧν ἕκαστον ἀποτελεῖται ἐξ εἰκοσίν ἑνὸς μαργαριτῶν. Τὰ κοσμήματα ταῦτα τῶν ὁποίων ἡ κάτοχος ἦτο φαίνεται εὐγενῆς τις Ῥωμαία, πλὴν τῆς πραγματικῆς τῶν ἀξίας ἔχουν καὶ μερίστην ἀρχαιολογικὴν, διότι εἶνε τὰ μόνα τοιοῦτου εἴδους ἀνακαλυφθέντα εἰς τὴν Πομπηίαν.

Ἡ δευτέρα ἀνακάλυψις εἶνε ἡ ἀνεύρεσις νεκροπύλου Ῥωμαϊκῆς, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Αὐγούστου, πλησίον τῆς Μορροστά. Ἀπεκαλύφθησαν εἴκοσι περίπου τάφοι ὅτινες δὲν περιέχουν σκελετοὺς, ἀλλὰ μόνον τέφραν. Ἐν αὐτοῖς εὐρέθησαν ἄγγεια τινὰ καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα ἀρίστης τέχνης.

*

Τὸ Ἀρχαιολογικὸν συμβούλιον συνεσκέφθη πρὸς ἐξέυρεσιν χώρου, ἐν ᾧ νὰ περισυλλεγοῦν αἱ Βυζαντιναὶ καὶ Χριστιανικαὶ ἀρχαιοτήτες. Αἱ ὑπάρχουσαι εἰς τὸ Θησεῖον ἀπεφασίσθη νὰ μεταφερθοῦν ἐκεῖθεν.

